Roll: Sam

Pjäs: Uppenbarelser

Författare: Mattias Andersson

SKARA SKOLSCEN

Provomgång 1

Förelagd scen våren 2022

Du behöver inte läsa hela pjäsen utan kan utgå från scenen som en fristående text. Du får byta kön på rollerna och ändra personliga pronomen. Du får stryka eller korta i texten. Provet ska vara max 3 minuter långt.

SAM

Ja, jag minns att jag på nåt sätt gick vilse, men det var inte så... Eller det var läskigt ett tag men sen så blev det... bra...

Jag hade gått rätt in i den där täta granskogen bakom stugan, alldeles själv, bara nån grej jag ville kolla, och så kom jag längre och längre in och plötsligt började mörkret falla och det blev kolsvart och då är jag liksom helt vilse - hade inte nån aning längre varifrån jag kom eller vart jag var på väg - och jag stod helt stilla mellan dom tysta granarna i kolsvart mörker och kände paniken, skräcken börja klösa i mitt bröst. Försökte andas lugnt. Men så var det som jag långt borta i fjärran började se ett svagt, svagt ljussken, en liten liten prick av ljus och på nåt sätt kändes det rätt, det kändes rätt att bara följa riktningen ditåt och jag började treva mig framåt i mörkret, snubblade över stenar stubbar, slog i grenar, men det här ljuset jag rörde mig mot blev starkare och starkare och ju närmare jag kom desto tydligare blev det att det verkligen var rätt väg, tillbaka mot stugan, den lilla röda stugan invid skogsbrynet med sin flagga på taket och grässlätten ner mot sjön. Och ljusskenet kom från fönstren på stugan och jag var nästan framme nu och innanför fönstren satt ni där, först som mörka siluetter men sen helt tydliga, mamma pappa och min bror, min familj, ni satt där tillsammans vid köksbordet under kökslampans varma sken och åt middag - tror det var köttbullar med potatis, drack mjölk och vatten till - och jag kom närmare närmare och stod alldeles invid fönsterrutan nu och jag knackade på glaset och ni vände era ansikten emot mig och log och vinkade, och det blev så otroligt starkt och tydligt för mig att det var detta... ni, min familj, i den här lilla röda stugan i skogen... Som var den egentliga meningen med precis allt... Hit borde jag alltid alltid försöka återvända...